

LEONYID VOLODARSZKIJ

Orosz parsifal

*Fagyból szüless meg, orosz Parsifal,
Rázd le a havat, s menj távoli táj
Hegyére, hol nagy fénnel ég a Grál,
S ragadd magadhoz. Vérted acélját
Dobd el, hisz nem kell páncél se neked:
Virágszülő Szűz áldása veled.
Siess, loboncos hirtelenszőke,
Vár az út – áldás az elmenőre
Ki lebír mélyet és magasságot,
S Kelyhet emel fel karja, az áldott,
Kelyhet tart majd a nem zajgó kébbe,
S pont süt a messzin keresztülégve:
Hóvihar sűrűn szőtt brokátján át
A Feltámadás – látjuk már lángját.*

Karácsony fényköre

*El innen, el, – Karácsony fénykörébe!
Oda suhanni, ama szép világba,
Hol élet és természet révbe érve
– Bolygó se robban – él virágban állva.
S vadászkutyák dacára is valóban
Elszökhetünk, itt hagyva zord időnket:
A harmincharmadik dimenzióban
Otthon van minden s meghitten időzget.*

Krisztus homokszemei

*Mikor a nép már feltüzelve várta:
Krisztus sivó pusztába rejtezett,
S lelkét homokkal súrolta tisztára,
Ahogy szokás a gyurmás tenyeret.
A földi szemcse mind szent lett és égi:
Sűrű csillagokban süt tovább.
S egy arra járó remete fürkészi
A lenti homokban az Ő nyomát.*

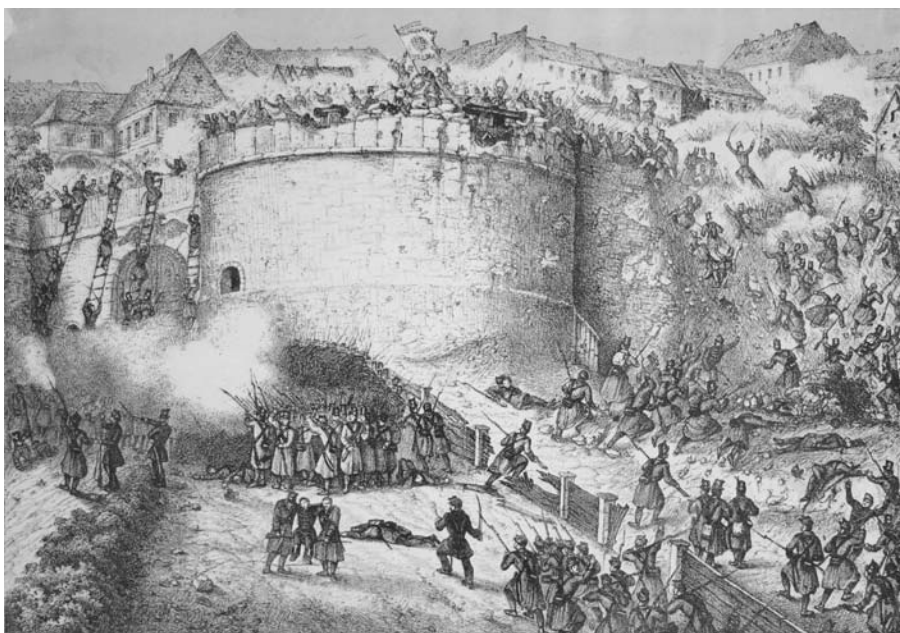
Cseh Károly fordításai

Voronyezs alatt

A magyar katonák emlékművének avatójára

*Végre, ahol magyar ezredek álltak,
A kegyeletnek új otthona nyílt.
Orgonaszóval az Úr maga int,
Béküljenek, kik bosszura vágytak.
Lám, ez az Úr. Sose dült, sose lágy.
Ám igaz Ő: aki volt, Neki drága.
Hadd ne kerüljön a földi vitákba
Ő, kinek vetve a földben az ágy.
Hadd melegedjen a séta alatt,
Égi mezőn, üde rózsalugasban.
Tán orosz... avagy magyar – mi van abban?
Távolí múlt. Csak a lelke maradt.
Rózsa s a lélek erős szövődék –
Font koszorú ez az Isteni Szemnek.
Békíthetetlenek, ugrani gyertek,
Még rajtatok is könyörülhet az Ég.
Testeteken, amin átfut a vér:
Vaksi a porhüvelyünk a világra.
Bárki, ha lép, fizet. Készül a számla.
S ő szab-e árat a lépteier’?
Egyszerű hír, mit az Úr megüzent:
Megszelidülhet akárki magától.
... Jár ide csöndes imára egy vándor,
Éji zarándok, István nevű szent.*

Marosi Lajos fordítása

A budai vár bevétele 1849. május 21-én (Than Mór litográfiája)